

maa det være forudsat, at der forekommer Sygdom hos dansk Kvæg, thi hvorfor skulde man ellers have givet denne Begrænsning? Derfor kan jeg ikke sjonne, at det, at der er foresaldet et Par Tilfælde blandt dansk Kvæg, skulde foranledige til yderligere Foranstaltninger; det forekommer mig ikke rimeligt, da Samtykket til Udførsel er givet under den nævnte Forudsætning. Det gaar jeg ud fra, men jeg kan ikke konstatere noget bestemt, eller have noget bestemt Ansvar i den Henseende. Det kan jeg ikke sige noget positivt om, men Sandsynligheden synes mig at tale for, at naar man ser hen til Begrundelsen af, hvorfor man har givet en begrænset Ret til Indførsel, saa maa det være under den Forudsætning, at Sygdomstilfælde kunde forekomme. Det er ganske rigtigt, at der er foresaldet et Par Tilfælde, det ene blandt Kreaturer, tilførte fra Eshjærg — meget muligt, at de ere blevne smittede i Hamborg — det andet i Korsør. Jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt at opstille en saadan Adskillelse som den, det ærede Medlem stillede op. Jeg henholder mig i den Henseende til, hvad jeg forleden udtalte, og tror heller ikke, at man andesteds vil kunne faa Folk til at forstaa, at en saadan Forstel vil være berettiget. Jeg vil altsaa ikke være med til at opstille den. Jeg kan, som sagt, ikke gaa ud fra, at det, der er foresaldet, skulde foranledige en saadan Forandring i Forholdene, som man nærer Frygt for her hjemme. Jeg har Haab om, og jeg har ogsaa Grund til at tro snarere det modsatte, men positivt og bestemt kan jeg ikke ytre mig. Det er meget forklarligt, at der kan være Uro og Betyrning til Stede, og jeg er veltilfreds med, at den giver sig Udtryk i Rigsdagen, for der kan man komme den i Tale og svare mere positivt paa Spørgsmaalet. Jeg vil dog gøre en lille Bemærkning, og det er den, at det forekommer mig i hvert Fald, at stundom telegraferes og skrives der saaledes om dette Spørgsmaal, at det er ganske vel egnet til at vække Uro i Indlandet og Mistænktheden i Udlandet. Jeg ved meget godt, at det er nødvendigt at beskæftige sig med aktuelle Spørgsmaal, som interessere Befolkningen, men jeg tror dog, at nogen Varsomhed i Behandlingen af disse Forhold, der vedrøre vort Forhold til Udlandet, ville være at tilraade.

Formanden: Jeg forstod den ærede Minister saaledes, at han tager begge sine Forslag tilbage med den Hensigt, at stille det ene op igen til 3die Behandling.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Jeg tager dem ikke tilbage endnu; den ærede Ordfører maa først have Ordet.

Breinholt: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for det Svar, han har givet. Jeg takker, fordi jeg tror, det i sin Helhed vil virke beroligende, uagtet han selvsølgelig, som jeg ogsaa forudsatte, ikke kunde give nogen positiv Sikkerhed for, at Hamborg ikke vil blive lukket. Jeg tror, at Svaret var af en saadan Natur, at det i disse betyngrede Tider vil virke beroligende. Jeg takker ligeledes den høje Formand, fordi han har tilladt mig at gøre denne Hensigt til Ministeren noget uden for Dagsordenen og derved givet Lejlighed til, at en saadan Beroligelse er kommen frem. Naar den højtærede Minister talte om den Forsigtighed, som der burde iagttages over for Telegrammer og Skrivelser og i det hele taget Udtalelser i Pressen om den Kalamitet, der har ramt os, saa er jeg ganske enig med den højtærede Minister deri. Men paa den anden Side er det jo og vil altid være vanskeligt at træffe den rette Grænse der. — Med Hensyn til Ministerens Udtalelser om Afførringspørgsmaalet, bemærkede jeg udtrykkelig, at jeg ikke vilde dvæle ved dette Spørgsmaal i Djebliffet, jeg vilde kun lade komme frem de Duffer, som der fra saa mange Sider næres i Sylland og udtales højt. Jeg slutter med paa ny at takke for den høje Ministers Svar.

C. Danneffjold-Samsø: Jeg har bedt om Ordet for en ganske kort Bemærkning. Det er nu anden Gang, det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt) har draget denne Sag frem i Salen. Jeg beklager det, jeg tror ikke, det er heldigt eller gavnligt, at der tales alt for meget herom. Det synes ogsaa efter den høje Ministers Udtalelser at være saa. Grunden til, at jeg ønskede Ordet, var særlig, fordi det ærede Medlem nu for anden Gang har som Syde og paa Sydernes Vegne udtalt Duffet om, at Eshjærg skulde være for Sydernes alene, og at Øboerne ikke burde have Lov til at komme over Eshjærg med deres Kreaturer. Saaledes har jeg forstaaet det ærede Medlem, og herimod vil jeg absolut for mit Bedkommende protestere og tror, at ikke saa Øboerne ville slutte sig hertil. Jeg kunde forstaa en sliq Fordring, saafremt det ærede Medlem kunde sige: Sylland er frit for Sygdommen, vi have ingen Mund- og Nøvehyge her. Men den højtærede Minister har forrige Gang været nødsaget til at paavise, at